

O ženské budoucnosti.

Kdo si přeje vědět, jak to bude se ženami vypadat v roce 2000, ten nechť si přečte druhou knihu Bellamyho, která jest pokračováním jeho první, ohromnou sensací způsobivší knihy: "Pohled do budoucna." Bellamy významná se znamenitou fantasií a lží ženu budoucnosti v této nejnovější své knize následujícím způsobem.

"Racionálním vychování a cvičením tělocviku, který dívky společně s hochy provádějí, vyvinou se ženy tělesně do té míry, že tvoří neškodnější obraz krásy a v století tom ženské nemoci, nervosita a těleskouznanost, jsou něčím úplně neznámým. Již není žádného rozdílu mezi fyzickou ženou muže a ženy a takovýto rozdíl existuje pouze u jedinců, nikoli však u pohlaví.

V 21. století přirozené ženské vychování bude přizpůsobeno novým poměrům. Bellamy předpovídá, že nebude více jediným úkolem a snahou ženy, aby si započítala manželé, neboť století to vůbec manželství přinebí znáti. Žena jest postavena s mužem na stejný stupeň a manželství není pro ni jhem, které je nucena nésti až do sklonku svého života.

Od osmnáctého do dvacátého prvního roku svého stáří mladé dívky, jakož i jinosti, musí se podobovati třídě služeb v různých odvětvích pracovních, následkem čehož dostane se jim praktického rozhledu ve všech odvětvích lidské práce a po těchto třech letech pak mohou se věnovati tomu, co se jim nejvíce zalíbilo v této přípravě. V lidské společnosti doby budoucí každý člen, ať žena, nebo muž musí míti jakési zaměstnání a nebude žádného odboru, který by ženám byl nepřístupný, neboť zdokonalené stroje budou v 21. století konati veškeré služby těžké a žena i muž budou schopni svým vychováním, aby je řídili.

Rozumí se samo sebou, že v těchto dnech budoucnosti, které nám Bellamy přezírá, tak znamenitě a zajímavě líčí, i že žen se líbí více od nynějška, jaké krásné pokolení nosí a že jest přizpůsoben novým poměrům a rozsáhlému povolání žen.

V budoucnosti nebude více látek vlněných, ani bavlněných, nebude plátina, ale veškeré šaty i prádlo zhotovovány jsou z papíru a nestojí více, nežli to centů kus.

Papír jest mnohem lehčí nežli kterákoli jiná látka a také se lépe přizpůsobí formám těla, zvláštní přípravou pak učiněn bude tento šat budoucnosti nepromokavým a teplým zároveň. Následkem této ohromné láce oblek, který nebude více k potřebě se jednoduše zahřívá a koupí se nově. Prádleny v 21. století budou taky úplně zbytečné a hospodyně tohoto příštího století se nebudou muset s prádlem dít jako nyní a muži ušetří si všeho hubováním na zpropadený den prádla.

Moda, tato stála se méněcí hojně, k níž obrací zraky naše nyníjší ženské pokolení a která jest pramenem mnohých mrzutostí v domácnostech, ta bude úplně seřazena se svého trůnu a následně bude již jen historií.

Každý oblékati se bude dle vlastního svého vkusu a ani největší nepřítel žen nebude mítí práva vytýkati jim marnivost a parádu, na kterou tak mnohých manželů nyní hřeší.

Sukně neexistuje více. Obleky mužů a žen jsou skoro totožny a Edith, hradička této Bellamyho fantasie, nemůže ku př. pochopiti, jak to bylo možné, že lidstvo v 19. a 20. století nosilo na sobě něco, co musilo býti práno a že některé části oděvu byly nošeny lidmi po celé měsíce, ano i léta.

Edith zdá se být neuvěřitelnou, že některé matinky zachovaly své svatební šaty tak dlouho, že i jejich dcerušky šly v nich pak k oltáři a s hrůzou vzpomíná toho, že byli tehdy chudáci, kteří nosili na sobě oděv, pokud nerozpadnul se na nich v cáry.

Veškeré kosmetické prostředky, jimiž nyní ženy zvyšují svou krásu, jako ku př. pudr, líčidla atd. budou zbytečné, poněvadž tělocvikem, pěstováním i ve vysokém stáří, každý zachová si svěžest a zdravou barvu mládí.

Skvosty, dýmanty, rubíny a jiné drahokamy ztratí v 21. století úplně svou obchodní cenu, neboť stáť bude přinejmenší hleděti k tomu, aby přinejmenší byla rovnost v občanstvu a jeden nesmí se nad druhým vyvyšovati svým zevnějškem. Ve veřejných potravních skladěních státní ani za tunu zlata nedostane se bochníček chleba, ale jen na pracovní poukázky se budou vydávati všechny potřeby životní a přirozené že cenu nebude mítí nic nejlíši, co nutně bude k výživě lidstva.

Žena budoucnosti bude voliti si muže dle svého srdce na jaký čas jí bude líbe a omezí-li, dá mu kvídel. Bude tedy, dle Bellamyho, úplně svrchovanou panovnicí budoucnosti.

Jak udělal strýc kozi zahradníkem.

I.

"Přijď si přečte okouknout má nový revit," byl strýc závěrek strýčových listů, jimiž mu zval, a činil to slovy tak lákavými, že byl jimi přivábil i armádu zajčích—natož mas. Nuže, tu stojím v sílece před dveřmi, nad nimiž rozpínají se veškeré rozložené parohy a sevirám ukazovák; však nežli jsem zaklepatí mohl, ozval se nade mnou klapot pantoflíček, tuť sukni a již spoučím v oběti těle. Do hubiček, jimiž mu dala, mímí se slzy, cítím, že mám tvář mokrou.

"Pro pána Boba, co pak se stalo, tetičko?" Vypukla v duše náhlá, droboučká tvář její hle dle záhyby štrůchu, aby se v nich osušila. Beze slova pokrčila ke dveřím a sahla po klíče. Bylo mi z té němé procedury úzko. Co uvidím? Katafalk, voskové, strýc v rubáči—vám přefekroiti práh?

"Co vás čertí s těmi dveřmi? Zavírejte, táhne to jako v komíně!" ozvalo se jadrně z jazyků. Strýcova hlava jako bombardon. Kterak se mi ulehčilo, v rubáči ještě není! Spěchám k pohovce, na níž si hovi, obestřen hustými oblaky dýmu jako Pernu. Chudás—Perun v bačkorách! Vítá mne srdečnými slovy a kleje pří tom na pakostnici, která jej, jak praví, od týžde v kloubech hmrzá.

"Však je panáta neduhu toho přčinou," ozvala se teta. "Brouzdá se celé dny močály a na rybnici v ložce celé hodiny vysedí. Toť by jónaka na lože přivedlo."

"S takovou přestáň, Agnes, hudeš pořád stejně, buď vyčítavou, aneb vzdychavou. Od tvých nákůž zdí již vlnou. Za kamny, jako ty, honiti arci nemohu!"

Teta se zaplásla jako pivoňka a jako střela byla ze dveří. "Rozbůhvál jate jí."

"I však ona se udobří, už proto, aby zase mohla dopalovati mne. Hůte jest, že jsem tebe sem vytákal a kónám tak pěkně úřad hostitele. Však s prázdnu přece neodejdeš; vzkáží pro Voštinu, ten ti bude k ruce. Zná se v reviru tak jako já a snad ještě líp. Dělá mi hajného. Je arci droleb titá huba, jako každý od flinty, po modě se tak nenese, ale dobrého je zrna a spolehlivý jako chrt."

Nuže, taký měla vznik kompanie: Voština a já, která trvala téměř týden a která se rozšla po všech, kteréž tu vypsatí hodlám. Voština neměl na sobě mnoho mysliveckého, snad jen těch několik pírek sojčích a ze strakapouna za pásek placaté čapky, ostatně pranic. Špatně holená tvář, věc covitě vrubená zaryžavými vousy, byla by dobře slušela členu počestného pořádku obavnického, a žitá, berovitě zahnutá jeho hlá, nerozlučitelná jeho společníce, ukazovala spíše na honáka, nežli na houce. Ze spod nohavice modrých vojenských spodků, dole široce založených, vyčuhovaly ukrutně schvácné boty, které Voština, jakmile jsme do lesa vešli, odkládá a na první borovici zavěšoval. Jako na omluvu povídal, že tuze rád bosou nohou po mechu chodí. Chápal jsem sice, že se rád zbavuje všech trosek, na nichž bylo více děr nežli kůže, ale přeci mi nebylo valně po chuti, že mám bosonohého lovcího. Věbec nemohl jsem v hlavě srovnati, že strýc onačejšího člověka za hajného nezval. Voštinovi upíral jsem ve všech myslivosti velké ro: kompetenci.—Hle, kterak člo věk ke krivým závěrkám dojde—soudil-li podle zevnějšku. Neboť kdo zachraňoval čest našich vycháček? Já to jistě nebyl.—Střel jsem tak, že se praš Káro za mne červecal a často na rozvažání byl, nemá-li přchnouti domů. Voština prozával moje rány shovívavým úsměvem a sem tam prohodil: "Což mladý pán střílí dobře, ale kdo za to, že koroptve špatně lítají!" Nuže a na konec vyprosil si moji pušku, srazil několik pernatců, ukrátil věk několika usákám, aby pan strýček pro vyházenou munici nelátelel. Doma připisoval táčka všechou kofiat na můj vrub, vědec choval se velice mechetně, jen tu a tam v sílece poli vyznivaly jeho poznámky posekávě posměvavě, špíchatě. Když se mi na příklad podařilo sestřeliti prvního ptáka věbec (byla to křepelka zasáhnutá plnou ranou), podotkl: "Ta dostala, má v sobě více broků nežli masa."

A když se stal k veliké mé pýše první zajíc mou kofiatí, spláchl Voština moje nadšené ledovou přkou: "Dobře se mu stalo, byl by beztoho zejtra obyčtými pošel. To budou mít kočky gaudium."

Ze strýčových řečí vyzvědl jsem podrobnosti ze života Voštinova. Byl s lesem srstlý od nejutějššího věku. Svým norezáním překvapil paní máter, když v bukani houby sbírala. Ovinaula ho plachetkou, kterou měla na houby, přiložila dva prsty ke rtům a zabvívala několikrát. Byl to signál pro šťastného "tátu", jenž se celé dny lesem potloukal. Byl pytláctví v Voštině dědicím.

Na výbělek poň chodil jen když bylo nejhů. Tatík Voština přiběhl, pověděl plachetku s novorezencem a otočiv se s ním kolem do kola—prohodil: "Podívej se vyhle, to ti dím dědicím a tamhle to do erbu." Pří tom ukázal prstem do větví starého buka, kde hnědídy straky.—Rozumí se, že Voštinačo dorůstalo ve šlepiče svých otcův, a když strýc v kraji ně té revit najímal, nebylo v pýchu lesním nad Voštinu.

Když strýc v líčeně dospěl k somtu punktu, vypjal se hrdě a vítězně úsměv zahrál mu ve vous sech.

"A vidíš, hochu, já tomu starému líšáku vytákal zuby.—Kam dříve směl jen podloulně, otevřel jsem mu širokou cestu; kde na něho dříve žibávali, tam vykonává nyní právomoc, a otkdy by to ne dorvedl líp. Zná spády svých spoluhráčů a sedí jim na kobylce neustále."

II.

Prochodivše celou strýčovu dráhu křídem křídem, vypravil jsem se posléz k rybníku, jenž byl z celého reviru od městečka nej vzdálenější. Rozkládal se v kolíně vrubené lesem. Hůstě rá kosi, rostoucí širokými pruhem kolem břehu bylo bobatě obydeko kachanů, dějkami a jinou vodní havětí. Jínak pamětno bylo to místo ještě tím, že pod hrázi, za níž šedaly se ošle, stála residence Voštinova. Nizký, nysilivecký domek, jenž poskytoval strýci přístřeší za deště a zažasto i noclehů, byl zároveň hájovnou a stálým místem Voštinovy mláde necké budoucnosti. K jeho rádi zaměřil jsem na výpravu garnaše za strýčovy juchotky. Byla to obuv úctyhodně důkladná, v jejíž hlubínách tšpaly mě nohy jako vrtidlo v měsánci. Odlehčil jsem si jak náleží, když jsem posluncí západu setřásl je s nohou ve Voštinově příbytku, kamž jsem se dovlekl všecok roztřískán a roztrfesen, a přijal jsem s chutí nabídnutí svého kumpána, abych tu noc přitřešl s ním sdílel. Ná vrat do městečka byl by mi tenkrát býval podniknutím Herkulovým. Kořist dne byla slušná a dostal jsem šest kachev, z nichž arci půl tučtu dlužno připsati na vrub Voštinovi. Mé znamenité výstřely měly opět tu nehodu, že kachny ukrutně nešikovně lítaly. Spal jsem vítězně, jak je možno spáti člověka, jehož svědomí není potřesené ani kapkou krve, byf to byla i jen krev kachní.—Voština byl s kuropěním na nohou. Slyšel jsem ho, kterak po domě opatrně šuká, aby mne nevbudil. Rozmlouval s někým v sílece. Hlasy přidušené rozmluvy doznívaly k mému sluchu jako prázdňé zvuky. Namáhal jsem se, abych porozuměl, o čem tam venku hovořil. V pološené přisobilí takové šimrání některého čidla valice přhlá, potom Voština já se cíditi moji obuv. Jednotvářně šust kartáče uspal mne na dobro. Pro budil jsem se za bílého dne. Okénko východně položené lesko se v zelenavé záři paprsků, prodráží se pracně olšovým lupením. Z venčí zaláhal sem mírný šelest větví, v domku panoval úpiný klid.—"Kde je Voština", namanulo se mi líně a dostrojiv se, vyšel jsem do síňky. Nebyl tam, ani před domkem, ani za domkem nebyl. "Kde jen ten Voština je?" Pískl jsem, honkí jsem, hloupě ozvěna vykřikla mi odpověď.

"A kde jsou boty? Kam jen ten otcéma je zastrčil? A kde jeho čerti nosí?"

Konečně jsem našel boty, ale Voštinovy. Vyzvalovaly na mne své nesčetné díry a natřený šev se tvářil jako vyplazený jazyk. Mřkl jsem nestvůrně a osem a vytočil jsem se ze dveří směrem k rybníku. Neměl jsem sice mnoho naděje, že ho tam nalezu. Byl bych slyšel rány. Ostatně nevzal ani ručičku sebou. Zavelil jsem jim na rameno a šel jsem, arciť bos. Potkám-li člověka, co si pomyslí!—I ať si pomyslí co si pomyslí, pošlu ho aspoň ke strýci pro boty. Bos do městečka nemohu.

Na rybníce Voštiny nebylo. Věbec ho nikde nebylo. Ba ani živé duše nikde nebylo. Jindy se tábami lidé hemžili, a dnes jako by úvaroval.—Pól desátě. Kam se s těmi botami propadí? Špatně choutky nemá, v mechu se to na bosu chodí opravdu famózně. Mizera, střílil bych ho, kdyby tu byl. Jen jestli bych ho trefil! Eh, to je jedno, trefit aspoň nějakou bábu. Království za bábu, aneb aspoň za nějakého kluka, vědec za něco, co má rozum a svobodnou vůli. Lehí jsem pod strom u samé cesty, zavěsiv ručnici na větev. Připadám si jako chudý vandrovník.

Nu, konečně člověk! "Na věky amen, dědečku," děkuji za poždrav a vyhrknu nař svým utrpením.

"Poněž prosím, já na tábě stranu nesýším."

Nu dobrá, pjděme na druhou. "A s tímbe uchem si také nevím rady, zalehlo mi od větrka, tak že jsem dnes klekání zaspal."

Večerně útočitelé ke mlouvnici hlauchtoučným. Ukazují na bosé nohy.

"Jo, to věřím, to je háká pohoba," přikyvoje dědeček.

Vyráhou z notesu list a pílu. "Já číst neumím, leda trochu tihně, kde pak hlouly za mých časů."

"Tiskárnu zde arciť nemám!" volám roufale a kácím se znova do mechu.

Pro pána Boba snad se nebudu muset vyúčít ševcovině v tom praiese jako Kubisson!

Ležím a myslím. Myslim totiž, že mám hlad. Bylo by lépe, kdybych měl místo hladu boty. Je to hloupě, cítím to, ale jaká pomoc. Nyněčo chápu, že doveđe příroda naladit člověka do idyll. To mi vzpomnělo na jednoho kolegu z maturity. Měl děhovat, co je háka a co idylla. Povidal: "V háce jednaj bytosti nerozumím jako lidi.—V idyllě je to obráceně." Tenkrát jsem myslel, že slavná komise smichy praskne. Ale dvojka ho neminila, nejspíš aby bylo poetické spravednosti utiňno zadosť.—Na pěšíně zerapaly kroky. Obracím se líně v toni směru, abych viděl kdo přichází. Voština! Oči vyjvezně rozevřeně, obestřeně mlhou přebytěně líhoviny. Bosé nohy du pály třeče a zachycovaly se křečovitě vrátke pády.

"Mladý pán mi nahnal! Odejde a nechá kvartýr dokořán."

Přes věchou hořkost jakou jsem byl v té chvíli k Voštinovi asipín, nemohl jsem se při jeho vřítice ubrániti smíchů. "Tam by si zloděj popadl—nejspíše vaše boty! K čassu, Voštino, kde jsou moje boty?"

Voština jako když na rub obrátí. Vyzývavá odhava ustoupila nejnepné skřístivosti. Mrkal rozpačitě, levý koutek už stálh se mu šikmo k uchu, jakoby nabíral moidánky.

"Nuže, kde jsou boty?" "U Abrahama!" "U jakého Abrahama?" "On má šenk. Je to žid. Má šenk v Bojkovicě."

Pří tom ukázal rukou směrem za rybník.

"Vy jste je propil?" "Neproplil, dal jsem je do fantu. Abraham je šelma. Pól druhé jednušky mi nechtil počkat bez fantu. Mladý pane, pól druhé jednušky!"

Poslední tato věta byla pronesena takovou výraznou intonací, že nebylo možno vyčísti z ní zcela určitou apellaci na mou kapsu. Voština usedl si do mechu proti mně, založil bradu do kolen a počal generální zповěď.

"Přihel ke mně kamarád Brzek a povídal: Klítm. Je to dobrák chlup, ale křti každý rok. Často jsem mu proto domlouval, ale kmotrovství odhiti nemožu. Řekněte, mladý pane, mohl jsem se ke svatému kmotrovství postaviti ve svých škrpátech! Nebylo by to rouhání? No tak! No tak! A když jsem šli ze křtu, povídá mi Brzek: Pani bába by pila skleničku sladké. Tak jsem zarazil u žida. Pila jíh pět a chtěla něco k zakousnutí. A potom zas pila pivo, že jí pálija. Sotva se s dítětem domů domotala. Tyhle báby!" povzdechli mravokárně.

"A což vy s Brzkem, vy jste zůstali u Abrahama v suše?" "Jak pak v suše, mladý pane, jak v suše! Chvilili jsme Boba, aby nemluval zachovatí ráčil."

"A v samém chválení jste propili boty!" "Pól druhé jednušky, šelma Abraham, mladý pane!" Bodl mne pohledem, kterému jsem neodolal. Doručil jsem mu vroucně žádanou sumu a očkával jsem až se vrátí z Bojkovic.

Konečně vězi moje nohy v obrovských futrálech. Ubírám se do městečka sám. Voština vyspává svatě kmotrovství pod dubem. Prozatím nekouknu strýci o dobrodružství jeho bot ničeho. Darbu by se rozlitéli. Teta, chuděrka, byla celá vydtěšená z toho omeškání. A strýc volal po kachnách. U čerta, na ty jsem pro boty zapoměl. Však Voština je přineše.

Rád bych se byl něčeho dozvěděl o Brzkovi. Vyzvídal jsem polehounku na strýci. "Snad jste ho někde nepřistihli?" "Voština se s ním setkal." "A nasypal mu broků do kóžichu?" "Broků zrovna ne, ale dal mu, že měl zrovna." "Dobře tak, darebákovi. Je to pytlák prohnaný, ale Voština je mu stále v patách jako smrt." Den na to měli jsme k obědu kachny. Teta, Hdic se mým pudem, přinesla je od Abrahama žida—co má v Bojkovicích šenk. Strýc si mže ku své polepovací soustavě gratulovati. On ovšem nemá ani tušení o tom, jak udělal kozi zahradníkem.

"Fairy" kalendář.

Stáid zdokonalování kalendářů jest rok od roku významnější. Vy tvory v tomto oboru, jež před dvaceti lety byly by považovány za díla umělecká, jsou dnes zjevem vledním.

Tento veliký pokrok v uměcké výrabě typografických osášených kalendářů, die nichž lze sledovati přesně průběh roku— lze děkovati zdokonalení a zlatění různých vymožeností tiskářských. Tyto vynuvly se do té míry, že dnes práce tiskářská a listy litografické závoditi mohou s onými malíři. A opravdu jest možno při velké péči a znalosti docílití takého obrazu, že na malou vedlečnou uvedenou i odborníci do rozpaků, tak že nebudu mu lze říci, je-li to obraz pravý či nikoliv.

Příkladem toho jest kalendář pro rok 1904, vydaný právě The N. K. Fairbank Company. Po léta "Fairy" kalendáře této společnosti byly řadny mezi přední umělecké výtvory, leč letošní čestně předčí nad všechny dřívější.

Kalendář sestává ze sedmi listů, velikosti to pří 13 palcích, těšně jest na tiském házeném papíru a proveden jest ve dvaceti různých barvách. Prvý list představuje ideální podobu mladé dívky, po jejíž obou stranách je široká, vlnitě modrá páska, na níž jsou různé měsíční znaky, dvacát celkem. Ostatních šest listů věnováno jest šesti různým studiím poprsí mladých žen, malovaných C. Warde Traverem, umělcem národní pověsti.

Každé poprsí nalézá se v rámci, působícím dojem nápodobení spale kůže, s ozdobami die L'Art Nouveau (Nového umění), nejnovější to francouzskou vymožeností pro účele dekorativní, jež se těši všeobecné láhě.

Zkrátka řečeno, kalendář tento jest významným a pozoruhodně krásným dílem uměleckým, kteréž by měl mítí každý milovník "obydlí krásného."

Nový kalendář dává se za deset oválních svráků s krabicí "Fairy" 5/8" 2 1/2" a za 25c. v poštovních zrámkách a můžete je objedřeti u "The N. K. Fairbank Company, Chicago, Ill.

Zima ve Floridě.

Proč si to nezafidíte tak, abyste mohli strávit zimu v krajíně slunečného jasů a květín? Vyďání se zimním pobytem ve Floridě spoje ně jest tak nepřatně u porovnání s prosněčem, jakého docílete, že netřeba vám vydati v šanc své zdraví v chladně, nepřijímejmě zimě na severu. Nedomoujejte se, že největší pohodlí naléztí lze toliko v drahých hotelích. Ve skutečnosti jest ve Floridě na sta hotelů, v nichž pohodlí první třídy dostane se vám za \$8.00 týdně a výše.

Chystáte-li se na cestu, mějte na zřeteli, že dráha "Dixie Flyer" skýtá vám rozkošnější cestu ze St. Louis do Jacksonville, Fla., nežli kterákoli jiná veskrzná dráha ze západu. Žádné přesešání mezi St. Louis a Jacksonville, Fla. Dráha "Dixie Flyer" projíždí i takovými místy jako Nashville, Chattanooga, Lookout Mountains, Chickamauga Park, Atlanta a Macon. Vyjedete-li ze St. Louis večerním vlakem Illinois Central dráhy, přibudete do Jacksonville druhého dne ráno, v čas, abyste učinili přímé spojení na Union nádraží v Jacksonville, Fla., se všemi pobocními linkami.

Zvláštní okružní listky turistické pro zimní jízdu, dovolující zastávky v obou směrech, jsou nyní na prodej, platné k návratu až do 1. června 1904 včetně.

Dopíšte si o krásnou ilustrovanou knižku a podrobné informace ohledně cen, zaopatření v hotelích, rozvrhu jízdy atd.

W. H. BRILL, Dist. Pass. Agt., 111 Central R. R. 19 Omaha, Neb.

DŮKAZ

nejlepší, že má lék skutečné nojivou sílu, tvoří vzrůstající jeho prodej.

SEVERŮV Regulátor ženských nemocí

ziskal si důvěry dam a jeho přízeň vzrůstá do netušených rozměrů. Osvědčuje se stroji a přívadě je k zdravé činnosti, leč všechny choroby s pohlavím ženským souvisící a s úspěchem lze ho použítí i při ledničce. Ku každé lahvi přiložena je knižka o ženských nemocech. Cena \$1.00.

Na prodej ve všech lékárnách. W. F. SEVERA, LIDAR RAPIDS, IOWA.

Dovalte, abych vám učinil nácrtek vaší vyjízdky na západ.

Píte mi—neb navštivte mne—já vám povím, co stojí lístek do kteréhokoli místa na východě, západě, jihozápadě a severozápadě. Těť vám udáme nejlepší cestu, jak jich dosáhnouti, kdy tam přijedete, zda-li jest nutno přesešati neb ne a pro byste měli si zvoliti Rock Island dráhu do Colorado, Utah, Kalifornie, New Mexika, Texasu, Oklahomy nebo Arizony.

Městská úřadovna: 1323 Farnam St., OMAHA, NEB.
F. P. RUTHERFORD, D. P. A. 30x3

Podzimní období započalo 1. září. Katalog zdarma.

Rohrbough Bros. majitelé, 17. a Douglas ulice

KURSY—Pravidelný obchodní, přepravný, pravidelný stučený, úsporný, strážní, úřední, telegrafní, krasopisný, krasoběžný, právníký a tělocvičný. VÝHOY—Knižní, kapesní, koutní, orchestr, literární, společ, správoč, školní, úřední, tisková, tisková a veřejná sdávy. PODZIMNÍ OBDOBÍ—Zapčalo 1. září. Nové třídy ve všech odvětvích PRÁCE ZA STRÁVU—Strava poskytována u třiditovnou každodenní práci. KATALOG—Elegantní, nový, ilustrovaný katalog skvělého zboží. Adresa: **ROHRBOUGH BROS., OMAHA, NEB.**

Česká nemocnice v Crete

TĚMTO se uváděti, krajanům v známost, že Dr. Karel H. Breuer, edělkem stále vřabujícího mořtu přespolních nemocných, kteří k němu do Crete jezdili, zařídil pravidelnou **NEMOCNICI** a jest nyní připraven obným krajanům a krajanám lépe pomoziti, než kdykoliv dříve. Nemocnice je dokonale zařízena, pod vedením učení české ošetřovatelky a přijímají se nemocní všeho druhu vyjma nakažlivých nemocí. Dr. Breuer má ku pomoci dva dobré lékaře, a vše jest zařízeno ku provedení všech operací.

DR. KAREL H. BREUER, Crete, Nebr.

NO MORE BLUE-MONDAYS

SWIFT'S PRIDE SOAP

Good in hard water and good in soft water

Made by SWIFT & COMPANY

Swiftovo Príde mýdlo jest nejlepší mýdlem, jakéhož lze ku praní prádla dostat. Setřete svého prádla—nikoliv obalvů.

Cudahy's Standard

Rex šunky jsou naše za nejlepší uznávané šunky. S výjimkou našich Diamond "C" šunek, jsou nevyrovnatelného do zevnějšku, chuti i uchovací vlastnosti.

Prosty úplně oně drsné, slané chuti tak odporové osobám, jichž žaludky nejsou tak silné, jak by být mohly. Jemné, lahodné, hnědé.

The Cudahy Packing Co South Omaha, Neb.

Palace Stables, C. H. CREIGHTON, maj., 17. a Davenport ul.

Kočary jsou vyhřívány a proto možno v nich podniknouti i delší výlet. Povozy možno si objednatí též telefonicky. TEL. 257. 23

HAMBURSKO-AMERICKÁ LINIE.

Společnost loďů nadržuje celý rok pravidelné spojení s Evropou drauhorubornými lodmi. Nejrýchlejší jízda z New Yorku do Hamburku. Loď odjíždějí ve čtvrtek v sobotu.

Hamburgsko-americká Linie jest nejstarší Německá Trans-Atlantické Paro'ls vešbní Společnost a vlastní 262 lodí majících hárnon spůsobnost 641,050 tun. Je těchto jsou veliké námořní parníky zahrnující 24 dvoutrubových parníků které Lu pohodlí cestujících zvlášť zařízeny jsou. Takový počet parníků ve vlastní lůžné jíné společnosti. Ohledně přepravy a cen obraťte se na.....

HAMBURG-AMERICAN LINE
37 BROADWAY, 2nd, 4th a 5th spoječnosti
159 Randolph St., Chicago, Ill., jednatí

UHLÍ Contant & Squires, Telefon 980, 1406 Farnam Street. Všechny druhy tvrdého a měkkého uhlí. Nejlepší ceny. Nejlepší arkanasské ořechové a pro vytápění pecí \$9.00.—16